

Bevarandeplan för Natura 2000-området Bellinga SE0430171

Bellinga, Foto: Marie Björkander

Grunduppgifter om Bellinga

Län: Skåne

Kommun: Sjöbo och Ystad

Läge: 15 km NV om Ystad

Markägare: Enskild

Areal: 42,1 hektar

Skyddsform: Saknas

Bakgrund: pSCI beslutat av Regeringen 2003-11.

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.

SAC fastställt av Regeringen 2011-03.

Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne län 2016-12-16
respektive 2016-12-30.

Reviderad: 2016-11.

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen.

Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992. Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan dessa planer har beslutats.

Mer information om Natura 2000

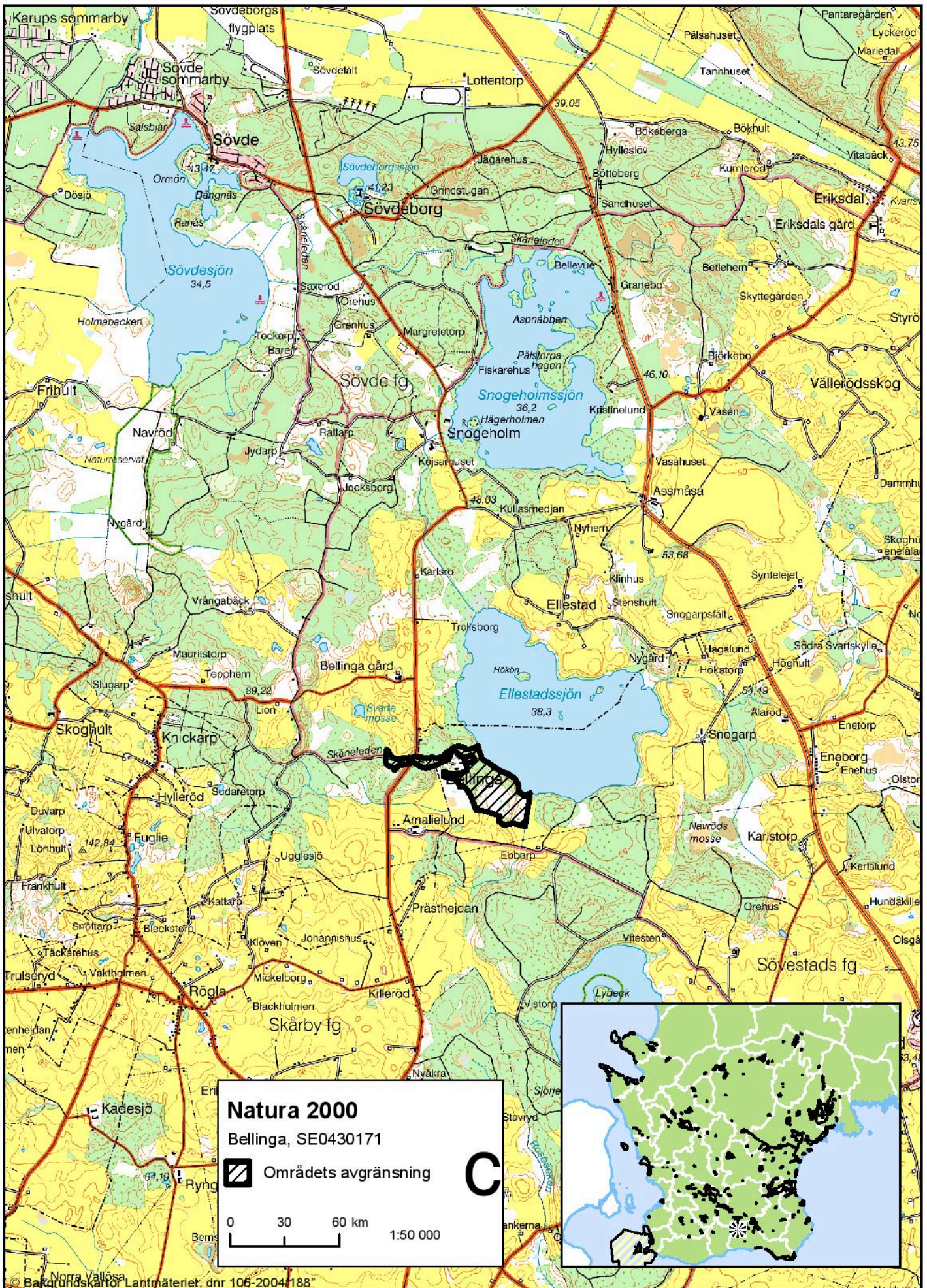
Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	8
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	8
Areal naturtyper	11
Ekologiska strukturer och funktioner	11
Typiska arter för naturtyperna.....	12
Natura 2000-arter.....	13
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	14
Naturtyper	14
Natura 2000 – arter.....	16
FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR GYNNSAM BEVARANDESTATUS	19
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	20
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	21
Skydd och reglering	21
Bevarandeåtgärder.....	22
Restaureringsåtgärder	22
Löpande skötsel	23
Prioriterade bevarandeåtgärder	23
Uppföljning	23
Övrigt.....	24
REFERENSER.....	24
BILAGOR	25
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	26
.....	26
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	27
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	28
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	29

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Bellinga ligger vid Ellestadssjöns sydvästra ända och består av kulturlandskapet runt Bellinga slott. I området förekommer ett stort antal jätteekar och jättebokar, dels i ädellövskogar av framförallt bok och ek, dels i en större, trädklädd hagmark. Hela den övre halvan av området är skogsbeklädd, medan den södra halvan består av den betade hagmarken. Även ett mindre, fuktigare område finns i hagmarkens södra del.

Landskapet Bellinga ligger i är ett dödislandskap, och består av dödisgröpar samt höjder med platålera. Den styva platåleran har varit ogynnsam för skogsbruket på Bellinga men gynnat utvecklingen av framförallt stora, grova ekar. Bergrunden består av mer eller mindre sandiga bergarter, men allra längst västerut i området består berggrunden av gnejs.

Det finns lite jordbruk i det omgivande landskapet, men skogsproduktionen är annars den dominerande markanvändningen. Tyvärr har många av områdets stora ekar dött under 1980- och 1990-talen. Andelen död ved i form av lågor, grenar och högstubbar är relativt hög. Den biologiska mångfalden är hög i området, med ett stort antal sällsynta och hotade arter (bilaga 4) som framförallt är knutna till grova träd och död ved. Speciellt lav- moss- och svampfloran verkar vara väl undersökt i Bellinga. En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Natura 2000-området Bellinga gränsar i öster till Natura 2000-området Ellingsjön (SCI). Skåneleden (Österleden) går genom Bellingas västra del, så antalet besökare i området kan vara ganska högt pga. mängden vandrare på leden.

Godset är ett bland flertalet gods i det skånska backlandskapet norr om Ystad, och har gamla anor. I dokument från 1346 kallas platsen Baelingaeryth, ett namn som senare blev Bällingeryd. Bellinga blev på 1500-talet sätesgård under Sövdeborg och kallades då Bellingaröd. På 1860-talet uppfördes den nuvarande slottsbyggnaden som en ersättning för Bellingaröd. Kulturmiljön är representativ för 1800-talets slottsmiljö med tillhörande landskap.

På flygbilder från 1939-47 går det att se att området då skiljde sig väldigt lite mot hur det ser ut idag. De enda tydliga skillnaderna är att de trädklädda betesmarkerna (9070) förr hade betydligt fler träd och att bokskogen (9130) och ekskogen (9160) hade glesare trädkikt med mer solinsläpp.

På den häradsökonomiska kartan från 1910-15 verkar området också skilja sig väldigt lite från dagens miljö. Bokskogen runt Bellinga slott är utmärkt (och räknas som någon sorts parkmiljö) och den stora trädklädda betesmarken i söder har samma utbredning som idag. En intressant detalj är att skogen på andra sidan vägen i väster ser ut att ha varit en typ av blandskog med lövträd och enstaka barrträd (antagligen tall). Dessa västra delar har tidigare antagligen liknat den trädklädda betesmarken som finns i områdets södra del, men vuxit igen (med främst bok). Eventuellt har det redan tidigare varit ett osedvanligt tätt trädskick på platsen, men att ytan ändå har betats som en hagmark. På kartan framgår inte om det fanns bete på platsen under början av 1900-talet. Hur som helst tyder förekomsten av många grova och gamla vidkroniga ekar att platsen tidigare har varit betydligt öppnare och soligare.

På generalstabskartan från 1864 är Bellinga slott ännu inte uppfört, och hela området är trädklätt. Detsamma är fallet på den Skånska rekognoseringskartan från 1812-20, men eventuellt är trädsicktet i de östra delarna av området här lite öppnare. I början av 1800-talet fanns också ett tegelbruk i nordväst precis utanför området, men detta bruk är på senare kartor borta.

Eftersom området ligger i anslutning till Romeleåsen, så är Bellinga i Campbells beskrivning över 1700-talet skånska bygder klassificerat som skogsbygd. Skogsbygden är traditionellt dominerad av skog, men har också historiskt haft mycket produktion kopplad till skogen, antingen genom skogen som källa för råvaror eller som källa för bränsle. Platsen som Bellinga idag ligger på har traditionellt varit skogsbeklätt under en längre tid, och Campbells beskrivning av skogsbygden verkar stämma ganska bra överrens med hur markanvändningen tidigare har varit i området.

Det finns kulturlämningar i området, och de är först och främst koncentrerade till den trädklädda betesmarken i områdets södra del. Det är då i fråga om några gamla stensättningar och en fossil åker. I resten av området finns några relativt unga minnesstenar, bland annat vid infarten till slottet.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök under växtsäsongen år 2009.

Tabell 1. Bellingas naturtyper med arealer 2009 och Natura 2000-arter. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
*6270- Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	0,42		0,42
6410- Fuktängar med blåtåtel eller starr	0,22		0,22
9070- Trädklädd betesmark (undergrupp Ekhagar (9071))	15,8		15,8
*9080- Lövsumpskog	0,37		0,37
9130- Näringsrik bokskog	20,5		20,5
9160- Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog		2,7	2,7
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
Total areal naturtyper		40,0	
Total områdesareal		42,1	
Arter	Bevarandestatus		
Ekoxe (<i>Lucanus cervus</i> , 1083)	Icke fullgod		
*Läderbagge (<i>Osmoderma eremita</i> , 1084)	Icke fullgod		
Barbastell (<i>Barbastella barbastellus</i> , 1308)	Fullgod		
*prioriterad art inom Natura 2000			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Motivering till Natura 2000-klassning: Bellinga är ett område som har många, riktigt gamla jätteträd, både levande och döda. Området har stor betydelse för vedlevande skalbaggar, svampar, lavar och fladdermöss.

Bevarandesyftet med Natura 2000-området Bellinga är att bevara naturtyperna silikatgräsmarker (6270), fuktängar (6410), trädklädd betesmark (9070), lövsumpskogar (9080), näringsrik bokskog (9130) och näringsrik ekskog (9160) i gynnsam bevarandestatus. Naturtyperna trädklädda betesmarker (9070), näringsrik bokskog (9130) och näringsrik ekskog (9160) är prioriterade över andra naturtyper i området pga. deras höga mängd rödlistade arter och förekomsten av natura 2000-arterna ekoxe och läderbagge i dessa.

Naturtyperna silikatgräsmarker (6270) och lövsumpskog (9080) är båda prioriterade naturtyper inom EU, men då dessa har så pass begränsade utbredningar och brist på rödlistade arter bör naturtyper med bättre naturvärden i området prioriteras. Därför räknas inte dessa naturtyper som prioriterade i Bellinga.

För arterna ekoxe, läderbagge och barbastell är bevarandesyftena att arterna ska ha gynnsamma bevarandestatusar. Alla arter är prioriterade i området pga. att de mer eller mindre är knutna till liknande värden, men det är värt att tänka på att läderbaggen också är en prioriterad natura 2000-art inom EU och bör beaktas extra mycket i naturvårdsarbetet.

Bevarandemål

I de artrika silikatgräsmarkerna (6270) och fuktängarna (6410) ska det finnas en låg och hälsosam näringsstatus som gynnar naturtypernas typiska arter. Skötseln i naturtyperna är viktigt, och ska formas efter naturvärdena, där hävdhistoriken i första hand bör vara vägledande. I Bellinga innebär detta att dessa naturtyper ska betas. Ingen gödsling (förutom från betande djur), stödutfodring (förutom när det behövs för djurens skull), dikning eller insådd av främmande arter får förekomma. Mindre mängder buskar och snår får förekomma i anslutning till naturtyperna för att gynna faunan i naturtyperna. Viss krontäckning av träd och buskar ska förekomma, men inte om den är av igenväxningskaraktär. Fuktängen (6410) ska fortsatt ha en tillräcklig markfuktighet.

De trädklädda betesmarkerna (9070) ska betas. Det ska finnas trädkontinuitet och föryngring med inslag av unga och gamla träd. Trädsiktet ska vara så pass glest att det finns många solbelysta träd. Det ska finnas gott om död ved, som helst också ska vara solbelyst. Ett buskskikt med enstaka blommande solbelysta buskar ska också förekomma. I naturtypen ska det finnas tydligt hävdpräglad markvegetation och gott om lavar, mossor, svampar och insekter knutna till gamla och döda träd. Precis som i de föregående öppna naturtyperna så ska ingen gödsling (förutom från betande djur), stödutfodring (förutom när det behövs för djurens skull), dikning eller insådd av främmande arter förekomma. Det kan behövas lite röjning i vissa delar av naturtypen för att öppna upp busk- och trädsiktet samt få bort sly.

I undergruppen ekhagar (9071) ska det finnas många ekar, och speciellt de grova ekarna är värdefulla.

I den näringsrika bokskogen (9130) och den näringsrika ekskogen (9160) ska bok respektive ek utgöra minst hälften av grundytan, och skogarna ska befinna sig i ett sent successionsstadium. Eftersom skogarna ska vara väl utvecklade med många gamla träd, så är det viktigt att det finns föryngring av bok/ek. Målet är att skogarna ska befinna sig i ett stadium som relativt nära i framtiden ska kunna utvecklas till att likna naturskog. Inslag av andra lövträd får förekomma, men sykomorlön (tysklön) breder lätt ut sig på andra arters bekostnad och åtgärder kan behövas för att begränsa artens spridning. I den näringsrika ekskogen behövs röjning och frihuggning för att förhindra att de gamla vidkroniga ekarna konkurreras ut.

Fältskiktet domineras av örter och gräs och ska ha en relativt stor förekomst av lundarter. Epifytfloran av lavar, mossor och svampar ska vara välutvecklad. Naturliga störningar ex. insektsangrepp och stormfällning är viktiga för att skapa död ved och luckor i trädskiktet.

Naturtypen lövsumpskog (9080) ska växa på mark som är näringsrik och fuktig-blöt. Det är därför viktigt att hydrologin får vara ostörd och opåverkad i naturtypen. Det ska finnas en påverkan från högt grundvatten, och normalt ska den översvämmas årligen. Det ska finnas gott om gamla träd och död ved, och kontinuitet för de aktuella trädslagen. En naturlig dynamik med naturliga störningar ska finnas i skogen. Det är väldigt viktigt att det finns mycket substrat för främst mossor, men också epifytiska lavar och svampar, insekter och landmollusker. Ofta bildas tuvor, och mellan dessa finns ofta väldigt blöta sänkor utan vegetation. Fältskiktet ska domineras av sumpväxter. Lövsumpskogen ska också vara, eller inom en relativt nära framtid kunna bli, naturskog eller ha egenskaper som liknar naturskog.

En tydlig skillnad i de tre sistnämnda naturtyperna (9130, 9160 och 9080) är att de här naturtyperna gentemot resten av naturtyperna förekommer på en näringsrik, ofta mullrik, mark. Däremot är det ändå inte bra om näringstillståndet ökar över det normala, så gödning får inte förekomma i naturtypen.

De båda skogliga naturtyperna näringsrika bokskogar (9130) och näringsrika ekskogar (9160) är tillsammans med trädklädda betesmarker (9070) viktiga miljöer för både ekoxe och läderbagge, och det är viktigt att alla dessa arters miljökrav beaktas när planering och åtgärder utförs i dessa naturtyper. Föryngring av träd är viktigt för att skapa framtida förutsättningar för alla arter.

Målbildikatorer

För Bellinga innebär detta följande målbildikatorer:

Areal naturtyper

- Naturtypen silikatgräsmarker (6270) ska ha en utbredning på minst 0,42 hektar.
- Naturtypen fuktängar (6410) ska ha en utbredning på minst 0,22 hektar.
- Naturtypen trädklädd betesmark (9070) ska ha en utbredning på minst 15,8 hektar.
- Naturtypen lövsumpskog (9080) ska ha en utbredning på minst 0,37 hektar.
- Naturtypen näringsrik bokskog (9130) ska ha en utbredning på minst 20,5 hektar.
- Naturtypen näringsrik ekskog (9160) ska ha en utbredning på minst 2,7 hektar.

Ekologiska strukturer och funktioner

*Silikatgräsmarker (6270) och fuktängar (6410)

- Vegetationen i de öppna markerna ska domineras av hävdgynnade, lågvuxna arter, typiska för betesmark. Vegetationen ska vara väl avbetad varje år vid vegetationsperiodens slut.
- Ingen tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) får ske.
- Naturtypen får i regel inte ha något förekommande trädskikt, men förekommande äldre (se bilaga 3), solitära träd och buskar ska få vara kvar (max. 30 % täckningsgrad).
- Bete ska förekomma i naturtypen.
- Förekomsten av konkurrenskraftiga ohävdsarter såsom t ex björnbär får förekomma väl utspritt på högst 5 % av arealen.
- Ostörd hydrologi.

Trädklädd betesmark (9070)

- Krontäcket ska vara minst 30 % och max 75 %.
- Vegetationen i den trädklädda betesmarken ska domineras av hävdgynnade, lågvuxna arter, typiska för betesmark. Vegetationen ska vara väl avbetad varje år vid vegetationsperiodens slut.
- Ingen tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) får ske.
- Bete ska förekomma i naturtypen. Vegetationen ska vara väl avbetad varje år vid vegetationsperiodens slut.
- Förekomsten av konkurrenskraftiga ohävdsarter såsom t ex björnbär får förekomma väl utspritt på högst 5 % av arealen.

*Lövsumpskog (9080)

- Trädskiktets krontäckningsgrad är normalt 50 – 100 %, där ask/klibbal/triviallöv utgör minst 50 % av grundytan.
- Lövsumpskogen skall ha en ostörd hydrologi, avvattande diken skall ej förekomma.
- Årliga översvämningar ska förekomma.

Näringsrik bokskog (9130) och näringsrik ekskog (9160)

- Krontäckningen ska vara 50 - 100 %.
- Grov död ved (grövre än 50 cm i diameter) skall finnas kontinuerligt i form av lågor, torrakor, döda stående träd, träd med döda grenar och högstubbar och volymen död ved ska i genomsnitt uppgå till minst 30 m³/hektar för att området ska kunna upprätthålla långsiktigt livskraftiga populationer av rödlistade arter.
- Ostörd hydrologi.
- Ingen tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) får ske.
- Det ska finnas kontinuitet av bok (i 9130) och ek (i 9160) och andra lövträd i en varierande ålder, inklusive gamla träd.
- Det ska finnas naturliga störningar i skogen.
- Antalet grova ädellövträd med en minimiålder på 150 år ska uppgå till mer än 10 st/ha (se bilaga 3).

Typiska arter för naturtyperna***Silikatgräsmarker (6270)**

Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. För silikatgräsmarker finns följande typiska arter inom området: hirsstarr och ängsvädd.

Fuktängar (6410)

Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. För fuktängar finns följande typiska arter inom området: hirsstarr, ängsbräsma och ängsvädd.

Trädklädd betesmark (9070)

Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. För trädklädd betesmark finns följande typiska arter inom området: brun nållav, gammelekslav, gammelgranslav, grå skärelav, gullpudrad spiklav, gökärt, lunglav, sotlav och ängsvädd.

*Lövsumpskog (9080)

Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. För lövsumpskog finns följande typiska arter inom området: gullpudra och skärmstarr.

Näringsrik bokskog (9130)

Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. För näringsrik bokskog finns följande typiska arter inom området: bokkantlav, bokvårtlav, grov fjädermossa, havstulpanlav, lundarv, lunglav, myskmadra, platt fjädermossa, rosa lundlav, skogsveronika och trädporella.

Näringsrik ekskog (9160)

Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. För näringsrik ekskog finns följande typiska arter inom området: bokvårtlav, buskstjärnblomma, gammelekslav, grov fjädermossa, guldlockmossa, guldpuddrad spiklav, havstulpanlav, lunglav, lungört, murgröna, myskmadra, platt fjädermossa, trädporella och vätteros.

Natura 2000-arter**Ekoxe (1083) och läderbagge (1084)**

- Populationerna av ekoxe och läderbagge i Bellinga ska utöka sin nuvarande population i området.
- Andelen marknära, död ved såsom högstubbar och lågor (av framförallt ek) ska bevaras och utökas, för att kunna upprätthålla en långsiktigt livskraftig population av ekoxe inom området.
- Livsmiljön för läderbagge i form av grova, solexponerade hålträd med hög andel mulm ska bevaras och deras antal ska utökas för att gynna förekomsten och säkerställa den långsiktiga existensen av arten inom området (se bilaga 3).
- Brynzoner mot åker och betesmark ska bibehållas.

Barbastell (1308)

- Det ska finnas minst 10 individer av barbastell i Bellinga, och antalet ska öka.
- Livsmiljön för barbastell, i form av grova lövträd (se bilaga 3) och trädklädda naturbetesmarker och ängar, ska bevaras och förekomsten ska gynnas för att säkerställa den långsiktiga existensen av arten inom området.
- Det ska finnas minst 25 grova träd i anslutning till yngelkolonin för barbastell i Bellinga.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

*Silikatgräsmarker (6270) och fuktängar (6410)

Silikatgräsmarkerna och fuktängarna ligger i områdets södra del, och omges av naturtypen trädklädda betesmarker (9070). Dessa naturtyper ingår alla i samma betesmark och sambetas som en enda stor yta, även om betet verkar vara ganska måttligt. Det finns däremot tydliga tecken på att alla dessa betade ytor är drabbade av gödselpåverkan, vilket påverkar floran negativt. Silikatgräsmarken och fuktängarna är förhållandevis små, och har i jämförelse med naturtypen trädklädda betesmarker få naturvärden. Bellingas naturvärden är först och främst knutna till gammal, grov och död ved, och mängden av detta är inte stor i dessa två naturtyper. Det finns lite träd i framför allt silikatgräsmarkerna, men brist på föryngring är ett problem. Floran i dessa två små naturtyper är dåligt undersökt, så det är möjligt att det finns odokumenterade värden i denna.

De typiska arterna för naturtyperna i Bellinga är hirsstarr, ängsbräsma (bara för fuktängar) och ängsvädd. Bekräftade observationer av typiska arter i naturtyperna är alltså ganska få.

Trots att naturtyperna saknar de värden som är typiska för området och att det finns tecken på gödselpåverkan och en brist på föryngring av träd, så är naturtyperna betade och har en lång hävdkontinuitet med gamla träd och död ved. På grund av de värden som ändå finns, och dess vikt för de Natura 2000-arter som finns i Bellinga, så är naturtypens bevarandestatus klassad som fullgod.

Trädklädd betesmark (9070)

De trädklädda betesmarker som finns i Bellinga är en av de mest värdefulla naturtyperna som finns på platsen. Naturtypen har en stor yta, och innehåller många gamla och grova träd, mycket död ved, lågor och högstubbar av bok. Det är möjligt att alla områdets Natura 2000-arter kan hittas i den här naturtypen: läderbaggen i gamla och grova mulmträd och ekoxen i döda solbelysta ekar. Betet har länge funnits på platsen, och det är viktigt att betet i naturtypen får fortsätta. Tyvärr är det tydligt från äldre flygbilder att naturtypen tidigare var betydligt mer trädklätt än vad den är idag. Orsaken till detta är antagligen pga. att många äldre träd har dött, och att det samtidigt inte har funnits tillräcklig föryngring av träd för att ersätta dessa äldre träd. Orsaken kan vara för hårt betetryck som stoppar sticklingar från att etablera sig. Brist på föryngring är absolut ett hot för naturtypen och Natura 2000-arternas framtida bevarande.

Det finns en stor mängd av för naturtypen typiska arter i Bellinga, och många av dem finns på betesmarkens gamla och grova träd. Brun nållav, gammelekslav, gammelgranslav, grå skärelav, guldpuddrad spiklav, gökärt, lunglav, sotlav och ängsvädd är alla typiska arter som du hittar här.

Naturtypen visar precis som silikatgräsmarkerna (6270) och fuktängar (6410) tecken på övergödning, vilket har drabbat lav, moss- och svampfloran på markplanet negativt.

På grund av naturtypens storlek och väldigt värdefulla och välutvecklade naturvärden så har den en fullgod bevarandestatus.

***Lövsumpskog (9080)**

Lövsumpskogen i Bellinga består av ett litet område i bokskogen i områdets norra del. Naturtypen gränsar till områdets yttergräns, och naturtypen fortsätter norr ut utanför områdets yttergräns.

Vegetationen är flerskiktad, men det saknas gamla och/eller grova träd och död ved. I jämförelse med de andra skogliga naturtyperna är träden förhållandevis unga, 25 – 75 år. Det finns inga diken eller liknande som påverkar naturtypen negativt, så det går att bedöma att hydrologin är ostörd.

Eftersom hydrologin är opåverkad och vegetationen är flerskiktad, så har naturtypen, trots brist på äldre värdefulla träd och död ved, en fullgod bevarandestatus. Får skogen lämnas i någorlunda fri utveckling så kan den i framtiden få fler typiska skogliga värden.

Näringsrik bokskog (9130)

Den näringsrika bokskogen är den största naturtypen i Bellinga, och också en av de mest värdefulla. Den södra delen av naturtypen söder om Bellinga slott är har äldre träd, och det är också här de flesta grova bokar och högstubbar finns. Norr om Bellinga slott finns färre grova bokar, men däremot några äldre vidkroniga ekar.

Antagligen finns alla områdets Natura 2000-arter i naturtypen, och det finns gott om typiska och rödlistade arter. Speciellt många hotade insekter, lavar och svampar finns i skogen.

Trädskiktet är vanligtvis enskiktat, och både mängden död ved och föryngringen av träd är litet. Just det täta enskiktade träds-skiktet som hindrar ljusinsläpp och föryngring är ett problem för naturtypen, och kan i framtiden bidra till en drastisk försämring för naturtypens värden. Finns ingen föryngring, så finns inga träd som kan ta över den roll som värdefulla livsmiljöer som de gamla träden har idag, då dessa gamla träd dör.

På vissa ställen finns gamla dikningar, men de utgör inget stort hot mot naturtypens bevarande.

De för naturtypen typiska arter i Bellinga är bokkantlav, bokvårtlav, grov fjädermossa, havstulpanlav, lundarv, lunglav, myskmadra, platt fjädermossa, rosa lundlav, skogsveronika och trädporella.

På grund av att skogen och dess trädets naturvärden är så välutvecklade och viktiga för Natura 2000-arter och rödlistade arter, så har naturtypen en fullgod bevarandestatus.

Näringsrik ekskog (9160)

Den näringsrika ekskogen är en av områdets prioriterade naturtyper och ligger väster om den väg som går genom området. Till skillnad från stora delar av bokskogen så har denna naturtyp tidigare varit betad (antagligen som hagmark), men vuxit igen och klassas som skog. På marken finns rikligt med död ved. I skogen finns många gamla vidkorniga ekar som har vuxit i en solöppnare miljö. Just dessa ekar är det som är orsaken till de stora naturvärdena i naturtypen, och det syns bland annat i att dessa ekar har Bellingas rikaste lavflora. Tyvärr hotas ekarna av andra uppväxande träd och beskuggning från omgivningen. Vegetationen är tvåsiktad, och fält- och buskskiktet är tätt. Naturtypen är drabbat av igenväxning, och för att säkra naturtypens höga värden behövs restaureringsåtgärder i form av slyröjning för att skapa luckor i vegetationen och frihuggning av de gamla vidkroniga träden.

De för naturtypen typiska arterna är bokvårtlav, buskstjärnblomma, gammelekslav, grov fjädermossa, guldlockmossa, guldpuddrad spiklav, havstulpanlav, lunglav, lungört, murgröna, myskmadra, platt fjädermossa, trädporella och vätteros.

På grund av att naturtypen är drabbad av igenväxning och i behov av restaureringsåtgärder för att bevaras, så bedöms inte naturtypen ha en fullgod bevarandestatus.

Natura 2000 – arter

Ekoxe (1083)

Ekoxen är värmekrävande och förekommer ofta i ekbestånd i sydsluttningar, helst i gles ädellövskog och i ekhagar. Larverna lever på döda rötter av främst ek, men har även hittats på bok, björk, lönn och hassel. Träden behöver inte vara döda, utan man kan ofta hitta larver som gnager på döda rottdelar från levande träd. Larver har även påträffats under liggande ekstockar och i underjordiska delar av gamla stubbar. Arten lever som larv under 5-6 års tid, och lever sedan som fullt utvecklad skalbagge i max 2-3 månader innan den dör.

Ekoxen är stor och tung i sitt vuxna tillstånd, men uppskattas ändå vara en ganska duktig flygare. Den kan utan problem flyga upp till 1 km genom för arten ogästvänlig terräng för att hitta passande träd för artens larver. Enstaka exemplar

har påträffats flyga upp till 5 km, så arten har möjlighet att sprida sig trots en viss isolering, vilket generellt ofta är ett stort problem för många vedlevande insekter (t.ex. läderbagge). De vuxna skalbaggar livnär sig på sav från levande träd.

I Bellinga är den exakta utbredningen av arten osäker, men den finns i den trädklädda betesmarken (9070), och med största sannolikhet även i den näringsrika bokskogen (9130). Den näringsrika ekskogen (9160) borde antagligen vara mycket passande för arten, men på grund av igenväxningen och den resulterande skuggningen av döda träd och död ved kanske arten inte kan föröka sig i naturtypen innan restaureringsåtgärder har utförts. Eftersom mängden död ved och gamla träd i Bellinga håller på att minska utan att det finns en tillräcklig förnyring för att ersätta dessa värden, så är artens fortlevnad i området hotad.

Den närmaste bekräftade populationen av ekoxe utanför Bellinga är runt Snogeholms slott ca 4 km norrut. För att det ska förekomma genetiskt utbyte mellan den här populationen och populationen i Bellinga är detta avstånd lite för långt för att vara optimalt. Det är ändå möjligt att någon enstaka individ kan förflytta sig mellan populationerna, och på så sätt förhindra att populationens genetiska material utarmas, men avståndet mellan populationsförekomsterna bör ändå minskas för att minska isoleringen. Då ökar dessutom chansen för att området kan återkolonieras av arten ifall den skulle försvinna från Bellinga.

På grund av populationens isolering och de dåliga utsikterna för artens livsmiljö så är artens bevarandestatus icke fullgod.

Läderbagge (1084)

Läderbaggen är starkt knuten till äldre ihåliga lövträd med rikliga mängder mulm, där larverna lever och utvecklas. Det är framförallt ek som är det populäraste trädslaget för arten, och det är viktigt att stammen är solbelyst för att skapa rätt mikroklimat inne i trädet. Läderbaggen är inte spridningsbenägen, och upp till 80-90 % av de vuxna individerna lämnar inte det träd där de kläckts. Detta gör de träd där läderbaggen redan finns väldigt värdefulla för populationen. När läderbaggen väl förflyttar sig så förflyttar den sig inte särskilt långt, utan det längsta förflyttningsavståndet som har observerats är cirka 200 meter. Arten vill bo i träd som är solexponerade, och gynnas av skötselåtgärder som luckrar upp trädsiktet. Bellinga är en av åtta Natura 2000-områden i Skåne som har en population av läderbagge. Det finns även några områden med läderbagge som idag inte är Natura 2000. De flesta områden med läderbagge är väldigt isolerade. Populationen i Bellinga är en av dessa väldigt isolerade populationer. De närmaste nutida fynden av läderbaggen finns i Natura 2000- området Övedskloster ca 18 km nordväst om Bellinga.

Ett annat allvarligt problem är att artens önskade livsmiljö, solexponerade ihåliga lövträd som innehåller rikligt med mulm, minskar. Som tidigare nämnt i stycket om ekoxen, så beror detta på att det inte finns tillräcklig med föryngring av träd som kan ersätta de äldre värdefulla träden när dessa försvinner. Åtgärder som gynnar föryngring av ersättningsträd måste genomföras för att säkra artens fortlevnad.

På grund av den stora isoleringen och de dåliga framtidsutsikterna för artens livsmiljö, så anses inte arten ha en fullgod bevarandestatus.

Barbastell (1308)

Barbastellen är en fladdermus som vanligtvis påträffas i gamla kulturlandskap i form av byar med flera tätt närliggande gårdar och ladugårdar, men i Skåne är arten mer knuten till gamla bokbestånd för födosök, yngelkolonier och dygnsvila. Den kan också finna kolonimiljöer som karaktäriseras av naturbetesmarker och ängar, ofta med god tillgång på grova lövträd. En viktig jaktbiotop utgörs av trädgårdar av äldre typ som inte är allt för intensivt skötta, och öppna kärr och översilningsmarker är också vanliga biotoper för arten.

Artens jagar ofta nära kolonierna, men kan ibland flyga långa sträckor för jakt i skogar eller naturbetesmarker. Flera undersökningar visar att arten regelbundet kan flyga minst 4 km ut i omgivningarna vid jakt. Arten är speciellt inriktad på att ta fjäril, inte minst småfjärilar, men tar även andra smådjursgrupper, så som t.ex. tvåvingar och spindlar.

Det är viktigt att betesmarkerna fortsätter betas där arten jagar och har sina kolonier.

Under hela 2000-talet har arten varit rödlistad som EN (Starkt hotad), men är på rödlistan från 2015 omklassad till den mindre allvarliga hotkategorin VU (Sårbar), vilket är glädjande. Artens utbredning minskar dock fortfarande, och den population som finns i Bellinga bedöms vara väldigt isolerad från andra populationer, vilket på sikt är ett stort hot mot artens fortlevnad i området.

Precis som för de andra Natura 2000-arterna i området är de allvarliga hoten mot barbastellen att det finns en brist på föryngring av ersättningsträd för dagens äldre grova träd och hålträd, och isoleringen som populationen lider av. Men eftersom barbastellens population i Bellinga ändå anses vara ganska välmående, och att lokalen har ett stort värde för artens fortlevnad i den södra delen av landet, så anses artens bevarandestatus i Bellinga vara fullgod.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Förutsättningarna för att områdets naturtyper och arter ska vara i gynnsam bevarandestatus är att:

- En bra skoglig kontinuitet och en varierad åldersstruktur av främst bok och ek. Ersättningsträd för de grova vidkroniga träden ska tas fram i god tid.
- Föryngring med nya träd finns.
- Mycket död ved i form av lågor, torrakor och hålträd med olika nedbrytningsstadier sparas.
- De vedlevande skalbaggsarterna, ekoxe och läderbagge, är värmekrävande och gynnas av att träd och död ved är relativt solbelysta. Ekoxen är framförallt knuten till marknära, död ved och läderbaggen förekommer i mulmen inuti ihåliga träd. En förutsättning för stabila förekomster av arterna är obruten kontinuitet av tillräckliga mängder grova träd, mulmträd och död ved. Båda arterna har begränsad spridningsförmåga och avstånden till närliggande lämpliga livsmiljöer har stor betydelse för förekomsterna i Bellinga.
- Det ska finnas många grova och äldre träd och mulmträd i skogen och den trädklädda betesmarken (se bilaga 3). Grova, spärrgreniga och vidkroniga träd sparas.
- Naturtyperna har karakteristisk vegetation och många typiska arter i långsiktiga och livskraftiga populationer. De sällsynta och hotade arterna av lavar, mossor, m.m. som finns i området fortsätter att finnas kvar i livskraftiga populationer och gärna ökar i frekvens.
- Ingen tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) får ske. Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Betesmarkerna ska inte sambetas med gödslade marker och tillskottsutfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installning.
- Näringsnivåerna i marken och vattnet ska hålla naturliga nivåer.
- Grundvattennivån ska bibehållas med en god vattenkvalitet och utan tillförsel av näringsämnen.
- Insådd av för naturtyperna främmande arter får ej förekomma.
- Att gallring och röjning snarast sker i området för att gynna kvarvarande träd, speciellt i naturtypen näringsrika ekskogar (9160).
- Skogspartierna sköts på ett för naturvården lämpligt sätt.
- Betesmarkerna fortsätter att betas, och att bete återinförs på de delar av betesmarkerna om där inte sker hävd idag.
- Igenväxningsvegetation och förnaansamling hålls inom för naturtyperna acceptabla nivåer.

- För att bevara områdetets fuktäng krävs att grundvattennivån bibehålls med en god vattenkvalitet och utan tillförsel av näringsämnen. Återkommande underhuggning av uppväxande sly vid spärrgreniga ekar ska ske.
- Genomförande av åtgärdsprogrammen för barbastell och läderbagge i Bellinga.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

De största riskerna för områdetets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Avverkning av lövskog inom området eller i omkringliggande områden. Avverkning av skog utanför området kan öka risken för isolering och populationsbegränsningar av arter inom området.
- Avverkning av hålträd och kvarstående döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden.
- Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Brist på naturliga störningar i skogen.
- Igenväxning som minskar hålträdens livslängd och hindrar rekrytering av nya hålträd, vilket leder till kontinuitetsbrott.
- Isolering och fragmentering. Området är förhållandevis isolerat från andra områden med liknande naturtyper och arter, vilket gör det svårt för arter att återkolonisera området ifall de skulle försvinna från Bellinga. Det gör också att otillräckligt genetiskt utbyte kan drabba arterna, vilket leder till inavelsdepression.
- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) som skadar mark och vegetation.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Användning av avmaskningsmedel med samma miljöpåverkan som avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan och bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt. Avmaskningsmedel bör inte användas utom när det sker på Veterinärens inrådan.
- Tillförsel av bekämpningsmedel, kemikalier och försurning från omkringliggande marker, vattendrag och nederbörd.
- Luftföroreningar. Luftföroreningar är i de flesta fall skadligt för lavfloran.
- Nedskräpning.
- Terrängkörning.
- Förändringar i områdetets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar i vattendrag, försurning eller eutrofiering.

- Avfall och avlopp från hushåll, faciliteter och campingboende, t.ex. husbilar eller husvagnar, inom och utanför området.
- Plockning eller annan exploatering av den rödlistade floran i området.
- För hårt bete i betesmarkerna som förhindrar att föryngring av ersättningsträd sker.
- För svagt bete i betesmarkerna som leder till att betesmarkerna växer igen.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges dock inte i alla fall t.ex. inte om man blivit nekad att bygga hus inom Natura 2000-områden. Om skog ska ersättas vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i vissa delar och inte i andra. Miljöersättning inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Skydd och reglering

Området saknar utöver Natura 2000-statusen annat heltäckande områdesskydd, men är riksintresse för friluftslivet, det rörliga friluftslivet och naturvården. Större delen av området är landskapsbildskyddat. Hela den östra halvan av Bellinga är del av ett naturvärdesprogram. Området väster om vägen som går genom området är ett skogligt biotopsskyddsområde. Ytorna närmast sjön är skyddat av ett utökat strandskydd. I området finns ett åtgärdsprogram för särskilt skyddsvärda träd i kulturlandskapet (i naturtypen 9070). Objektet kommer att läggas in som ett DOS-objekt (Digitalt områdesskydd).

För att bland annat gynna vedlevande insekter, svampar och lavar vore det önskvärt att trädbärande marker i omgivningarna får ett mera naturvårdsinriktat skogsbruk, framförallt med inriktning på förekomst av grova träd och död ved. Naturvårdsavtal skulle kunna vara ett lämpligt instrument.

Bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som ska ske löpande. På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådats med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Exempel är åtgärder så som slyupptragning eller markberedning.

Restaureringsåtgärder

- Røjning av sly (framförallt bok och avenbok) bland de gamla vidkroniga ekarna runt landsvägen vid infarten till Bellinga. Ekarna bör successivt friställas i den mån det är möjligt - dock utan att röra andra grova ekar. Det är mycket viktigt att friställandet av de gamla träden sker med stor försiktighet så att dessa inte tar skada av de ändrade ljusförhållandena.
- Föryngring av ek och bok i hela området (både i skogspartierna och i hagmarkerna) för att säkra kontinuiteten av grova träd och död ved. Spontan föryngring bör tillvaratas så långt det är möjligt. I betesmarkerna bör yngre träd som utsetts till ersättare för de äldre träden skyddas från bete. Även de äldre värdefulla träden bör skyddas från skador från betesdjur, t.ex. eventuellt gnag från hästar. Sykomorlönn (tysklönn), som det finns inslag av i området, får inte förekomma i betesmarkerna då art är giftig för många betesdjur.
- Försiktigt friställ grova ekar och bokar i bryn, kantzoner och i skogspartierna för att öka solbelysningen. Försiktighet krävs dock vid friställandet av grova träd som under lång tid stått omgivna av andra äldre träd.
- Røjning av sly och utglesning av underståndare i alla ek- och bokskogar.
- Påskynda bildandet av ihåliga träd, t ex genom topphuggning av lämpliga träd. Endast yngre träd får topphuggas.
- Skapa stående och liggande, solbelyst, marknära död ved (t ex genom ringbarkning).
- Om områdets ekoxepopulation visar sig vara alltför liten eller om det trots genomförda restaureringsåtgärder och lämplig skötsel inte sker en tillfredsställande föryngring bör man testa odling av arten i så kallade ekoxekomposter, det vill säga flis- och grenmaterial som läggs runt avverkade stubbar. Det är viktigt att i första hand använda genetiskt material från den lokala ekoxepopulationen vid eventuell odling.

Löpande skötsel

- Målet med områdets skötsel är att säkerställa kontinuiteten av grova träd och marknära död ved genom att skapa en olikåldrig, flerskiktad skog med varierad artsammansättning och goda förutsättningar för självföryngring. För att uppnå detta måste bokskogarna ha en naturvårdsinriktad skötsel, med försiktiga röjningar, gallringar och plockhuggningar, och ingen avverkning av grova träd, döda träd eller bortstädning av död ved får förekomma.
- Yngre träd som ska fungera som ersättningsträd efter de äldre träden bör utses löpande. I betesmarkerna bör dessa träd skyddas från bete så att de har möjlighet att etablera sig på platsen.
- Ska det finnas tillräcklig föryngring av nya träd kan åtgärder bli nödvändiga för att säkerställa att detta sker. Eftersom betetrycket kan vara hårt på flera platser i området måste sticklingar i vissa fall skyddas från bete, t.ex. genom instängsling. Föryngring ska främst ske naturligt, men frömaterial från platsen kan användas för att starta föryngring t.ex. inom stängslade ytor.
- Grova träd ska om möjligt friställas löpande för att bli mer ljusexponerade. Detta får dock inte ske genom att man tar ner andra grova träd.
- Vedupplag som är ämnade för flisning bör inte lämnas i området eftersom dessa kan dra till sig ekoxar som koloniserar veden utan att ha någon möjlighet att hinna fullborda sin livscykel.
- Fortsatt beteshävd i hagmarkerna.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De prioriterade bevarandeåtgärderna i Bellinga ska först och främst vara sådana som bidrar till att säkra kvalitén och fortlevnaden av de för Natura 2000-arterna viktiga livsmiljöerna (skogarna och den trädklädda betesmarken).

De prioriterade restaureringsåtgärderna är de åtgärder som ska utföras för att säkra att de gamla och värdefulla träden bevaras, och de som bidrar till att skapa en succession och föryngring av ersättningsträd. Den näringsrika ekskogen (9160) väster om landsvägen är en prioriterad skoglig yta vid restaurering.

De prioriterade löpande skötselåtgärderna är beteshävden i hagmarken, och att skogen och träden i hagmarken sköts på ett sådant sätt som gynnar uppkomsten av nya värdefulla träd, succession, föryngring och bevarande av de äldre träden. Exempel är löpande frihuggning av de äldre vidkroniga träden.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Övrigt

Ordentliga inventeringar av ekoxe och läderbagge borde genomföras i Bellinga för att dokumentera arternas populationer och utbredningar. På grund av osäkerheter i inventeringarna för lavar, mossor och svampar så är det osäkert hur förekomsten av rödlistade arter i rödlistan i bilaga 4 i naturtyperna silikatgräsmarker (6270), fuktängar (6410) och lövsumpskog (9080) är. Det är möjligt att många av de arter som finns i den trädklädda betesmarken (9070) även finns i naturtyperna silikatgräsmarker och fuktängar, och att vissa arter som finns i den näringsrika bokskogen (9130) även finns i lövsumpskogen.

Referenser

- Artdatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Arup U, Hanson S-Å, Huggert L. Rödlistade arter i sydsånska trädmiljöer. Naturskyddsföreningen i Skåne. 2001.
- Campbell, Åke. *Skånska bygder under förra hälften av 1700-talet: etnografisk studie över den skånska allmogens äldre odlingar, hägnader och byggnader*, Lundequistska bokhandeln, Uppsala 1928
- Inventering av barbastell i Skåne 2007 – 2009, *Länsstyrelsen Skåne 2011*, ISBN: 978-91-86533-46-5.
- Löfroth M. (ed.) 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket.
- Naturvårdsverkets förlag.
- Rödlistade arter i Sverige 2015, 2015. *ArtDatabanken SLU*, ISBN: 978-91-87853-10-4.
- SGU:s information om berggrund till Länsstyrelsen Skåne, GIS-skikt.
- SGU:s information om jordarter till Länsstyrelsen Skåne, GIS-skikt.
- Skogsstyrelsen, Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Vägledning för svenska arter i habitatdirektivets bilaga 2 Barbastell, *Naturvårdsverket 2011*. NV-01162-10.
- Vägledning för svenska arter i habitatdirektivets bilaga 2 Ekoxe, *Naturvårdsverket 2011*. NV-01162-10.
- Vägledning för svenska arter i habitatdirektivets bilaga 2 Läderbagge, *Naturvårdsverket 2011*. NV-01162-10.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Fuktängar, *Naturvårdsverket 2011*. NV-04493-11.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Lövsumpskog, *Naturvårdsverket 2012*. NV-04493-11.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Näringsrik bokskog, *Naturvårdsverket 2012*. NV-04493-11.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Näringsrik ekskog, *Naturvårdsverket 2011*. NV-04493-11.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Silikatgräsmarker, *Naturvårdsverket 2011*. NV-04493-11.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Trädklädd betesmark, *Naturvårdsverket 2012*. NV-04493-11.
- Översiktsplan för Sjöbo kommun
- Översiktsplan för Ystad kommun

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

Planförfattare: Gabrielle Rosquist

Senast reviderad 2016-11-28 av Joel Jansson

Bilaga 1. Natura 2000-området Bellinga, SE0430171, med naturtyper.

Förteckning över naturtypskoder återfinns i bilaga 2.

N2000

 Natura 2000 gräns

Bevarandestatus

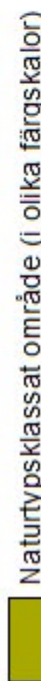
 Fullgod status

 Övrig mark

 Icke fullgod status

 Ej bedömd

 Utvecklingsmark

 Naturtypsklassat område (i olika färger/kalor)

0 50 100 200 Meters

1:5 487

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- *6270- Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen
- 6410- Fuktängar med blååtel eller starr
- 9071- Ekhagar (undergrupp till 9070- Trädklädd betesmark)
- *9080- Lövsumpskog
- 9130- Näringsrik bokskog
- 9160- Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog

Ej naturtyper

- 6911- Öppen kultiverad betesmark
- 6915- Fuktäng
- 6950- Väg
- 6960- Övrig öppen ickenatura-naturtyp (inklusive 6940/6950/6970/6980)

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med ”gamla träd” avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet. *=Prioriterad naturtyp inom EU.

Naturtyp/Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan viktig fakta
Ospecifik naturtyp			
	Barbastell	<i>Barbastella barbastellus</i>	B2, B4, Ågp, F, VU
Trädklädd betesmark (9070)			
Insekter	-	<i>Abraeus granulum</i>	NT
	-	<i>Anthribus fasciatus</i>	NT
	-	<i>Plectophloeus nubigena</i>	NT
	Barkrödrock	<i>Ampedus cinnabarinus</i>	NT
	Ekbrunbagge	<i>Hypulus quercinus</i>	NT
	Kardinalfärgad rödrock	<i>Ampedus cardinalis</i>	NT
	*Läderbagge	<i>Osmoderma eremita</i>	B2, B4, Ågp, F, NT
	Mörkbent kamklobagge	<i>Allecula rhenana</i>	VU
	Sexfläckig blombock	<i>Anoplodera sexguttata</i>	NT
	Skeppsvarvsfluga	<i>Lymexylon navale</i>	NT
Lavar	Dvärgbägarlav	<i>Cladonia parasitica</i>	NT
	Ekpricklav	<i>Arthonia byssacea</i>	VU
	Gammelekslav	<i>Lecanographa amylacea</i>	VU
	Kortskaftad parasitspik	<i>Sphinctrina turbinata</i>	VU
	Liten sönderfallslav	<i>Bactrospora corticola</i>	NT
	Rosa lundlav	<i>Bacidia rosella</i>	VU

Naturtyp/Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan viktig fakta
	Skuggorangelav	<i>Caloplaca lucifuga</i>	NT
	Stor sönderfallslav	<i>Bactrospora dryina</i>	EN
Ryggradsdjur	Kronhjort	<i>Cervus elaphus elaphus</i>	NT
Svampar	Hartsticka	<i>Ganoderma pfeifferi</i>	EN
	Lundkrämskinn	<i>Gloeohyphochnium analogum</i>	VU
	Sydlig sotticka	<i>Ischnoderma resinosum</i>	VU
Näringsrik bokskog (9130)			
Kärlväxter	Skogsveronika	<i>Veronica montana</i>	VU
Insekter	-	<i>Abraeus granulum</i>	NT
	-	<i>Aeletes atomarius</i>	NT
	-	<i>Microscydmus nanus</i>	NT
	-	<i>Platysoma compressum</i>	VU
	-	<i>Plectophloeus nubigena</i>	NT
	-	<i>Plegaderus dissectus</i>	NT
	-	<i>Silusa rubiginosa</i>	VU
	Barkrödlock	<i>Ampedus cinnabarinus</i>	NT
	Enbandad brunbagge	<i>Hypulus bifasciatus</i>	VU
	*Läderbagge	<i>Osmoderma eremita</i>	B2, B4, Ågp, F, NT
	Savlundlav	<i>Bacidia incompta</i>	EN
	Stor plattnosbagge	<i>Platyrhinus resinosus</i>	NT
Lavar	Bokkantlav	<i>Lecanora glabrata</i>	NT
	Bokvårtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
	Kortskaftad parasitpik	<i>Sphinctrina turbinata</i>	VU
	Lunglav	<i>Lobaria pulmonaria</i>	NT
	Rosa lundlav	<i>Bacidia rosella</i>	VU
	Stiftklotterlav	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	NT
Ryggradsdjur	Kronhjort	<i>Cervus elaphus</i>	NT

Naturtyp/Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan viktig fakta
		<i>elaphus</i>	
Svampar	Gulprickig vaxskivling	<i>Hygrophorus chrysodon</i>	NT
	Jättekamskivling	<i>Amanita ceciliae</i>	NT
	Korallticka	<i>Grifola frondosa</i>	NT
	Liten spärrfjällskivling	<i>Echinoderma pseudoasperulum</i>	VU
	Lövtryffel	<i>Octaviania asterosperma</i>	VU
	Oxtungssvamp	<i>Fistulina hepatica</i>	NT
	Sydlig sotticka	<i>Ischnoderma resinosum</i>	VU
Näringsrik ekskog (9160)			
Insekter	-	<i>Abraeus granulum</i>	NT
	-	<i>Microscydmus nanus</i>	NT
	-	<i>Plectophloeus nubigena</i>	NT
	Ekbrunbagge	<i>Hypulus quercinus</i>	NT
	Kardinalfärgad rödrock	<i>Ampedus cardinalis</i>	NT
	Sexfläckig blombock	<i>Anoplodera sexguttata</i>	NT
	Skeppsvarvsfluga	<i>Lymexylon navale</i>	NT
Lavar	Dvärgbägarlav	<i>Cladonia parasitica</i>	NT
	Rosa lundlav	<i>Bacidia rosella</i>	VU
	Skuggorangelav	<i>Caloplaca lucifuga</i>	NT
	Stiftklotterlav	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	NT
	Stor sönderfallslav	<i>Bactrospora dryina</i>	EN
Ryggradsdjur	Kronhjort	<i>Cervus elaphus elaphus</i>	NT
Svampar	Bokvaxskivling	<i>Hygrophorus mesotephrus</i>	NT
	Korallticka	<i>Grifola frondosa</i>	NT
	Oxtungssvamp	<i>Fistulina hepatica</i>	NT
	Rödbandsrisk	<i>Lactarius rubrocintus</i>	NT
	Sydlig kantmusseron	<i>Tricholoma sejunctum s. str.</i>	NT

Bevarandeplanen för Bellinga

Syftet med Natura 2000-området Bellinga i Sjöbo och Ystad kommuner är att bevara den värdefulla ädellövskogen med mycket grova och gamla träd, och de trädklädda betesmarkerna med alla dess rödlistade och skyddade arter.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane